

Sygn. akt IV Ka 90/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Magdalena Telesz

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2016 r.

sprawy Z. S. i H. z domu J.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 13 listopada 2015 r. sygnatura akt III K 105/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 90 / 16

UZASADNIENIE

Oskarżyciel prywatny M. S. oskarżył Z. P. o to, że:

w nocy z 26 na 27 lutego 2014r. w W., woj. (...) poprzez uderzenie pięścią w twarz M. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu twarzoczaszki ze złamaniem kości nosowych z zachowaniem drożności nosa bez przemieszczenia z krwawieniem, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie przekraczający dni siedmiu, to jest o czyn z art. 157§2 kk.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 13 listopada 2015r. sygn. akt III K 105 /15:

I. Oskarżonego Z. P. uznał za winnego tego, że w dniu 26 lutego 2014r. w W., woj. (...) poprzez uderzenie pięścią w twarz M. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci złamania kości nosa bez przemieszczenia z krwawieniem z nosa , które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie przekraczający dni siedmiu, to jest występku z art. 157§2 kk i za czyn ten na podstawie art. 157§2 kk wymierzył mu karę 6 / sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69§1 kk oraz art. 70§1 kk zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch),

III. na podstawie art. 46§2 kk orzekł od oskarżonego Z. P. na rzecz pokrzywdzonego M. S. nawiązkę w wysokości 1000 / jeden tysiąc/ złotych,

IV. zasądził od oskarżonego Z. P. na rzecz oskarżyciela prywatnego M. S. kwotę 804/ osiemset cztery/ złote tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu, w tym kwotę 504 / pięćset cztery/ złote tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację tzw. własną.

Apelujący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania to jest art. 4 kpk polegającą na naruszeniu zasady obiektywizmu poprzez uwzględnienie wyłącznie dowody z obciążających oskarżonego zeznań świadków a pominięcie dowodu z zeznań przemawiających na jego korzyść,

- obrazę przepisów postępowania to jest art. 7 kpk poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów polegającą na przyjęciu, że zeznania członków rodziny pokrzywdzonego są wiarygodne i jednoczesnej ocenie zeznań żony oskarżonego i jego znajomego jako niewiarygodnych z uwagi na charakter relacji łączących ich z oskarżonym,

- obrazę przepisów postępowania to jest art. 168a kpk, która miała wpływ na treść wyroku poprzez oparcie rozstrzygnięcia na dowodzie pozyskanym w sposób sprzeczny z prawem w celu wykorzystania w postępowaniu karnym to jest nagrania z prywatnej rozmowy sporządzonego przez świadka J.K., nadto niezwyfikowanego co do autentyczności i spójności,

- błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez ustalenie, że oskarżony w nocy z 26 na 27 lutego 2014 roku w W., woj. (...), uderzył pięścią w twarz M. S., czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu twarzoczaszki ze złamaniem kości nosowych z zachowaniem drożności nosa bez przemieszczenia z krwawieniem, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie przekraczający dni siedmiu, w sytuacji gdy żaden ze świadków nie widział, aby oskarżony uderzył pokrzywdzonego.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest bezzasadna.

Przeciwie oczekiwaniom apelującego zdecydowanie stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy poczynił w sprawie trafne ustalenia faktyczne, opierając je o prawidłowo przeprowadzone i ocenione dowody. Wnioski końcowe o sprawstwie oraz zawinięciu oskarżonego mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności, zaś uzasadnienie pisemne wyroku jest w pełni przekonujące i odpowiada wymogom art. 424 kpk.

Bezpodstawnymi są zarzuty obrazy prawa procesowego art. 4 kpk i 7 kpk, które apelujący uzasadnia odmówieniem wiary jego wersji zdarzeń oraz zeznaniom świadków mających ją wspierać w osobach jego żony i znajomego, na korzyść zeznań oskarżyciela prywatnego oraz świadków je potwierdzających. Wynikające z tych dowodów przeciwstawne wersje zdarzenia nie są nawet równoważnymi. Linię obrony oskarżonego miałyby popierać zeznania świadków J. P. i A. O., które słusznie zostały ocenione za nieobiektywne i stronnicze. Jakkolwiek relację oskarżyciela posiłkowego wspierają także osoby mu bliskie (rodzice J. P. (1) i H. P.) oraz inni członkowie rodziny świadkowie J.K. i A. K., to jednak nie sposób zakwestionować ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego. Są to dowody konsekwentne,

jednoznaczne i wzajemnie się uzupełniające. Osobom tym bezpośrednio po zajściu z oskarżonym pokrzywdzony M. S. zrelacjonował jego przebieg, miał wtenczas wyraźne obrażenia twarzy z intensywnym krwawieniem nosa. Obrażenia ciała pokrzywdzonego zostały poddane także weryfikacji w drodze opinii sądowo- lekarskiej, która nie zawiera depozycji pozwalających podważyć wiarygodność zeznań oskarżyciela prywatnego i wymienionych tu świadków oskarżenia.

Jawnie chybnym jest następny zarzut apelacji, jakoby to w sprawie doszło do obrazy przepisów postępowania art. 168 a kpk przez oparcie orzeczenia o dowód pozyskany w sposób sprzeczny z prawem. Wszak nagrywanie przez osobę fizyczną (tu J.K.) prowadzonej przez siebie rozmowy telefonicznej nie stanowi jakiegokolwiek przestępstwa i nie jest innym czynem zabronionym w rozumieniu art. 1 § 1 kk. Niezależnie od powyższego zauważyć też wypada, że ów dowód z nagrania rozmowy telefonicznej z oskarżonym ma charakter w istocie marginalny.

Tak więc zawinienie oskarżonego Z. P. jak i przyjęta kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu z art. 157 § 2 kk nie wzbudza najmniejszych wątpliwości.

W sprawie nie występują uzasadnione podstawy dla ewentualnego obniżenia wymiaru kary. W tej mierze motywy zaskarżonego wyroku zasługują na pełną aprobatę. Oskarżony, jak to podkreślił Sąd Rejonowy, działał umyślnie, agresywnie i spowodował dotkliwe skutki dla zdrowia oskarżyciela prywatnego w postaci urazu twarzoczaszki ze złamaniem kości nosowych. W świetle okoliczności faktycznych popełnionego występku i dyrektyw art.53 kk brak jest podstaw do uznania, by rozstrzygnięcie o karze 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności, zatem orzeczonej nieznacznie powyżej najniższego ustawowego zagrożenia w art. 157§ 2 kk i w dodatku z dobrodziejstwem probacji, to konsekwencja karna rażąco niewspółmiernie surowa w rozumieniu przepisu art.438 pkt. 4 kpk. Nawiązka zaś powinna choć częściowo zrekompensować oskarżycielowi prywatnemu doznaną krzywdę fizyczną.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 i § 3 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wzgląd na finansowe konsekwencje wyroku w kontekście sytuacji materialnej oskarżonego uzasadnia zwolnienie oskarżonego od ich ponoszenia.